

MONDELINGE VRAAG MET DEBAT O-0053/03

ingediend overeenkomstig artikel 42 van het Reglement

van John Cushnahan, Luisa Morgantini, Margrietus van den Berg, Jan Dhaene, Bartho Pronk, Ulla Sandbæk, Bob van den Bos, Gerard Collins, Jacques Poos, Mary Banotti, Alain Lipietz, Luigi Vinci, Jan Wiersma, Ole Andreasen, Renzo Imbeni, Jonas Sjöstedt, Dirk Sterckx, Esko Seppänen, Joost Lagendijk, Brian Crowley, Hans Modrow, Anders Wijkman, Juan Izquierdo Collado, Elisabeth Schroedter, John Hume, Inger Schörling, Ilda Figueiredo, Bashir Khanbhai, Nelly Maes, Bent Andersen, Pernille Frahm, Paul Lannoye, Anna Karamanou, Caroline Lucas, Lissy Gröner, Richard Balfe, Sylviane Ainaridi, James Fitzsimons, Joaquim Miranda, Johan Van Hecke, Lucio Manisco, Francisca Sauquillo Pérez del Arco, Bart Staes, Jens-Peter Bonde, Laura González Álvarez, Paulo Casaca, Nuala Ahern, John McCartin, Stephen Hughes, Eurig Wyn, Anne Van Lancker, Proinsias De Rossa, Fernando Fernández Martín, Professor Sir Neil MacCormick, Johanna Boogerd-Quaak, Olivier Dupuis, Giuseppe Di Lello Finuoli, María Sornosa Martínez, Danielle Auroi, Fiorella Ghilardotti, Claude Turmes, Miguel Martínez Martínez, Yasmine Boudjenah, Patricia McKenna, Roseline Vachetta en Alain Krivine
aan de Commissie

Betreft: Toepassing van de Associatieovereenkomst EG-Israël

Met betrekking tot de systematische praktijk van Israël om certificaten van oorsprong af te geven voor producten die geheel geproduceerd of voor een belangrijk deel verwerkt zijn in de illegale nederzettingen van dit land heeft de Commissie op 23 november 1997 de ondernemers in de Gemeenschap in kennis gesteld van "bepaalde substantiële fouten bij de toepassing van deze overeenkomsten, in die mate dat de geldigheid van alle door Israël afgegeven preferentiële certificaten voor producten in twijfel moet worden getrokken". In een tweede nota, gedateerd 8 november 2001, bevestigde de Commissie dat nog steeds "substantiële fouten" werden gemaakt. Leiden de door Israël gemaakte substantiële fouten nog steeds tot een onjuiste toepassing van de Associatieovereenkomst door de Gemeenschap en de lidstaten, en genieten de ondernemingen in illegaal gestichte nederzettingen in toenemende mate onterechte handelspreferenties?

Israël heeft verklaard dat het zijn territorium definieert volgens zijn nationale wetgeving en certificaten van oorsprong dienovereenkomstig afgeeft. De nationale wet in kwestie staat echter nederzettingen en annexaties van gebieden toe die in strijd zijn met bepalingen van het internationaal publiek recht, welke bindend zijn voor Israël en alle EU-lidstaten. Kunnen deze substantiële fouten derhalve door de Gemeenschap worden beschouwd als voorkomend uit een "verschil in interpretatie" van de overeenkomsten?

De Commissie heeft verklaard dat "preferentiële toegang tot Gemeenschapsmarkten voor producten afkomstig van de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook in strijd is met het handelsakkoord EG-Israël"¹. Kan de Gemeenschap, in het licht van deze schendingen, erop vertrouwen dat de lidstaten gebruik maken van de verificatieprocedure om een behoorlijke tenuitvoerlegging van de Associatieovereenkomst te verzekeren en onwettige afgegeven certificaten van oorsprong te identificeren²? Onderwerpen de lidstaten alle door Israël afgegeven certificaten van oorsprong aan een verificatie? Is het waar dat de lidstaten de douanerechten op producten waarbij de verdenking bestond

¹ Commissaris Patten in een verklaring in de plenaire vergadering van het Europees parlement van 16.5.2001, waarin hij de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement van 12.5.1998 (SEC(1998)695/def.) citeerde.

² Zoals verklaard in het gemeenschappelijk antwoord van de Commissie van 13.5.2003 op de mondelinge vragen H-0266/03 van de heer Lipietz, H-0268/03 van mevrouw Banotti, H-0270/03 van de heer Cushnahan, H-0272/03 van mevrouw Morgantini, H-0278/03 van de heer Pronk, H-0283/03 van de heer Dhaene en H-0287/03 van mevrouw Sandbaek.

dat zij uit nederzettingen afkomstig waren, pas hebben teruggevorderd nadat Israël had geweigerd te antwoorden op hun verificatievragen? Is het waar dat sommige lidstaten - nadat de douane van Israël op de vragen van deze lidstaten ter verificatie had geantwoord en de nederzettingen had genoemd waarin de verdachte producten waren geproduceerd, waarbij een aantal onwettig afgegeven certificaten van oorsprong kon worden vastgesteld - het standpunt van Israël accepteerden dat de preferentiële behandeling van deze producten terecht was, en geen rechten hebben teruggevorderd? Zijn er ooit andere gevallen geweest waarin men zich verlaten heeft op de verificatieprocedure van de lidstaten om het aantal onontdekte fraudegevallen, voortkomend uit opzettelijke, systematische en voortdurende fouten van een handelspartner bij het uitvoeren van zijn handelsovereenkomst, te reduceren, zonder dat de Gemeenschap in het kader van die overeenkomst eveneens maatregelen nam om te voorkomen dat deze fouten tot fraude leidden?

Ingediend: 24.06.2003

Doorgezonden: 26.06.2003

Uiterste datum beantwoording: 03.07.2003